

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. B.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 września 2019 r.,

wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 lipca 2018r. zmieniającego częściowo wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 26 lutego 2018 r. kasację wniósł obrońca skazanego P. B., w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia (k. 5 akt SN).

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2019 r. Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, albowiem nie zawierał on tak doniosłych (o nadzwyczajnym charakterze) okoliczności, które przemawiałyby za jego uwzględnieniem (k. 54 akt SN).

W dniu 31 lipca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, tym razem złożony przez skazanego

w toczącej się równolegle, zainicjowanej przez P. B. sprawie o wznowienie postępowania (k. 84 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ponowny wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wskazano już w poprzednim postanowieniu, instytucja wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku, ma charakter wyjątkowy. Ma ona zastosowanie wówczas, gdy – niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie kasacji – istnieje szczególnie wysoki stopień prawdopodobieństwa wydania przez Sąd Najwyższy takiego orzeczenia, w świetle którego dalsze wykonywanie zaskarżonego kasacją wyroku byłoby oczywiście niesłuszne, a także wiązało się z możliwością nastąpienia wyjątkowo dolegliwych, nieodwracalnych dla skazanego skutków.

Tymczasem skazany, oprócz zgłoszenia przedmiotowego wniosku w sprawie o wznowienie postępowania (sygn. akt II AKo (...)), owych wyjątkowych okoliczności nie ujawnił, nie przytaczając jakichkolwiek argumentów przemawiających za jego uwzględnieniem.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.

ln